

❶ DISPOSEM-NOS A ESCOLTAR

Creem un ambient apropiat per «escoltar» i «escoltar-nos».

PREGUEM

Us desitjo que rebeu ben abundoses la gràcia i la pau per mitjà del coneixement de Déu i de Jesús, nostre Senyor.

Èxode significa “camí de sortida” (en grec). L'experiència de l'alliberament d'Egipte és el fonament, l'experiència fundacional a partir de la qual s'articula el poble d'Israel; una experiència que serà recordada i actualitzada al llarg de la història esdevenint-ne memorial a través de la celebració de la pasqua, situada en el seu cor. La història d'Israel està marcada per l'opressió-alliberació inicials que donen pas al desert on s'establirà l'aliança i la llei. El desert esdevé no destí final, sinó terra de pas, de camí a la terra promesa, moment de purificació, de retrobada amb un mateix, de posar la confiança en Déu, qui té cura i acompanya el poble, lloc d'experiència de la gratuïtat i de la vida com a do de Déu.

Aquest passatge del pas del “Mar dels Joncs” (literalment del text hebreu) està marcat per l'opressió i la increença ambdós elements salvats per la mà del Senyor. A través del llenguatge del passatge: el vent, la terra seca i la Paraula de Déu, ressonen les escenes de la Creació (Gn 1) i el Diluvi (Gn 6-9), tenint la narració teològicament com una nova creació, la creació del poble d'Israel fruit de l'alliberament d'Egipte. Aquesta lectura queda enllaçada amb el càntic (Ex 15,1-6.17-18) que el continua, i que convidant-nos a cantar, ens connecta amb el poble que ha sigut alliberat, fent-nos partícips de la seva joia i experiència de Salvació.

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 14,15-15,1a)

(...) ²¹ Moisès va estendre la mà cap al mar, i el Senyor, amb un vent fortíssim de llevant que durà tota la nit, va fer retirar el mar i el deixà eixut. Les aigües es van partir, ²² i els israelites van passar a peu eixut pel mig del mar, mentre les aigües els feien de muralla a dreta i a esquerra. ²³ Els egipcis els van perseguir i van penetrar darrere d'ells al mig del mar, amb tots els cavalls del faraó, els seus carros i els seus guerrers. ²⁴ A la matinada, el Senyor, des de la columna de foc i de núvol, va posar la mirada sobre la formació dels egipcis i va sembrar-hi la confusió: ²⁵ encallà les rodes dels carros i feia que els costés molt d'avançar. Els egipcis van exclamar: «—Fugim dels israelites! El Senyor lluita a favor d'ells contra Egipte!» ²⁶ El Senyor digué a Moisès: «—Estén la mà cap al mar, i que les aigües tornin sobre els egipcis, els seus carros i els seus guerrers.» ²⁷ Moisès va estendre la mà cap al mar. En fer-se de dia, el mar va tornar al seu lloc, i els egipcis, que fugien, se'l van trobar al davant. El Senyor va precipitar els egipcis al mig del mar. ²⁸ Les aigües van tornar i cobriren els carros i els guerrers de tot l'exèrcit del faraó que havia entrat al mar darrere els israelites. No en va quedar ni un sol home. ²⁹ En canvi, els israelites havien caminat per terra eixuta enmig del mar, mentre les aigües els feien de muralla a dreta i a esquerra. ³⁰ Aquell dia, el Senyor va salvar Israel de les mans d'Egipte, i els israelites veieren els egipcis morts a la vora del mar. ³¹ Israel va veure com el Senyor havia vençut Egipte amb la seva mà poderosa. El poble va sentir un gran respecte pel Senyor, i va creure en el Senyor i en Moisès, el seu servent. ¹ Llavors Moisès, amb els israelites, va entonar aquest càntic en honor del Senyor:

2 ANEM AL COR DEL TEXT

*Tant si treballes aquesta fitxa en **GRUP** com si ho fas **INDIVIDUALMENT**: Pensa i escriu aquí alguna idea significativa del text que et cridi l'atenció.

*Et poden ajudar aquestes preguntes:

* Davant les dificultats, quina actitud tinc/prenc?

* Sóc capaç de veure la petjada de Déu en la meua vida?

* Com puc posar en pràctica aquesta vivència del poble a nivell personal i comunitari?

3 MIREM LA VIDA

A qui coneixes que visqui el cor d'aquest text?
Apunta què aprens d'ell/a. Prega per aquesta persona.

Amb tot el que has vist fins ara, expressa en una frase la teua fe i la de l'Església.

Tenint en compte l'objectiu diocesà:

PER CRÉIXER MÉS,
fins a la talla pròpia de la plenitud del Crist

*En la nostra comunitat cristiana (parròquia, comunitat religiosa, grup eclesial), s'acompanya en els dubtes i en les dificultats? Ens acollim i acompanyem en el camí?

*Celebrem també la joia de manera comunitària?

*En qui poso realment la meua confiança?

PREGA AMB les paraules de 1Jn 4,7-8:

7 Estimats meus, estimem-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu; tothom qui estima ha nascut de Déu i coneix Déu. 8 El qui no estima no coneix Déu, perquè Déu és amor.